

4.10.3.1.6. Forholdet mellem de »almindelige« regler om gældssanering og nye regler om gældssanering for erhvervsdrivende

Konkursrådet har overvejet, om et regelsæt med særlige vilkår for gældssanering i forbindelse med konkurs vil medføre, at lønmodtagere med i hovedsagen ikke-erhvervsmæssig gæld, som i dag meget sjældent går konkurs, i videre omfang vil søge mod konkursinstituttet med henblik på at blive omfattet af det foreslåede særlige regelsæt.

En sådan udvikling vil efter rådets opfattelse være uheldig og uhensigtsmæssig. Regelsættet bør derfor i givet fald udformes således, at sådanne tilfælde undgås. Er en lønmodtager under konkursbehandling, og er skyldnerens gæld i hovedsagen ikke-erhvervsmæssig, bør den pågældende i relation til en gældssanering ikke behandles anderledes end den skyldner, som ikke er gået konkurs. Udgangspunktet bør derfor i denne situation være, at der ikke kan meddeles gældssanering i konkurs på lempeligere betingelser, end hvad der følger af reglerne om gældssanering uden for konkurs (de »almindelige« regler om gældssanering).

Konkursrådet bemærker, at der undtagelsesvist kan være grundlag for at fravige dette udgangspunkt. I de ovenfor omtalte dobbeltsaneringssager vil der således kunne opstå den situation, at den ene skyldners gæld må betragtes som erhvervsmæssig, mens ægtefællens eller samleverens gæld ikke er erhvervsmæssig. Det vil efter Konkursrådets opfattelse være uhensigtsmæssigt, hvis der ikke i sådanne situationer kan meddeles gældssanering for den samlede husstand på ens betingelser, og skifteretten bør i sådanne tilfælde således have mulighed for at bestemme, at de særlige regler også kan finde anvendelse på den skyldner, der ikke har i hovedsagen erhvervsmæssig gæld.

Efter Konkursrådets opfattelse bør der til erhvervsmæssig gæld henregnes gæld, som stammer fra en virksomhed, som har været skyldnerens eller dennes ægtefælles eller samlevers hovedbeskæftigelse. Er der derimod tale om gæld, som stammer fra virksomhed af mere hobbybetonet karakter, herunder f.eks. »garagesalg« af vin og lignende, eller gæld som en lønmodtager har pådraget sig ved fejlslagne investeringsprojekter som f.eks. tegning af anparter uden sammenhæng med skyldnerens erhvervsudøvelse, bør der efter rådets opfattelse ikke kunne meddeles gældssanering efter særlige regler om gældssanering i forbindelse med konkurs.

Der henvises til betænkningen side 385 f.

4.10.3.1.7. Regeringens overvejelser

Som anført ovenfor i pkt. 4.10.3.1., peger Konkursrådet på, at vurderingen af, i hvilket omfang en særlig adgang til gældsfrigørelse for en håbløst forgældet skyldner, hvis gæld i hovedsagen stammer fra skyldnerens erhvervsvirksomhed, vil varetage de hensyn, der er nævnt i regeringens handlingsplan for iværksættere og i Konkursrådets tillægskommissorium, jf. pkt. 4.10.1 ovenfor, i det væsentlige beror på erhvervspolitiske samt erhvervs- og samfundsøkonomiske overvejelser. Konkursrådet har – bl.a. som følge af sin sammensætning – ikke fundet at burde tage stilling til, om der ud fra disse hensyn bør indføres særlige regler om gældssanering for erhvervsdrivende, men har dog peget på forskellige forhold, som i givet fald bør indgå i overvejelserne herom, herunder at der i givet fald i et vist omfang vil blive tale om en forskelsbehandling mellem skyldnere med en erhvervsmæssig gæld og andre skyldnere.

Som anført ovenfor i pkt. 4.10.1., er det regeringens generelle politik på iværksætterområdet, at det skal være nemmere at starte virksomhed igen efter en konkurs, og at konkursramte iværksættere, der vil starte op igen, får mulighed for hurtigere end i dag at få slettet resterende gæld. Her spiller konkurslovens regler om gældssanering en væsentlig rolle. Efter regeringens opfattelse bør der med henblik på at tilgodese disse hensyn indføres særlige regler om gældssanering for i hovedsagen erhvervsmæssig gæld. Det taler efter regeringens opfattelse ikke afgørende imod sådanne regler, at der hermed vil kunne blive tale om en vis forskelsbehandling i forhold til skyldnere med ikke-erhvervsmæssig gæld.

Regeringen kan i den forbindelse tilslutte sig Konkursrådets ovennævnte generelle overvejelser om, hvilke hensyn der i givet fald bør varetages ved udformningen af et sådant regelsæt. Regeringen er endvidere enig i, at det i relation til reglerne om gældssanering som udgangspunkt ikke vil være hensigtsmæssigt at søge at afgrænse gruppen af »iværksættere« i forhold til andre erhvervsdrivende, men at reglerne i stedet bør fokusere på skyldnere, hvis gæld i hovedsagen må anses for erhvervsmæssig.

Regeringen er også enig i, at det efter gældende ret navnlig er betingelsen om, at gældssanering forudsætter, at skyldneren har afklarede økonomiske forhold, der vil kunne hindre, at konkursramte erhvervsdrivende hurtigere får gældssanering og dermed får mulighed for hurtigere at få slettet den resterende gæld efter virksomhedens konkurs. Som anført af Konkursrådet vil skyldneren i perioden efter virksomhedens økonomiske sammenbrud således ofte have uafklarede øko-